

som aldrig nægter dem. Jeg troer ikke, at der nægtes en eneste Bevilling om Aaret, skjøndt der, som sagt, udstedes flere Tusinde, og man skulde da troe, at det, saasnart en Ansøgning kom ind, var en given Sag, at den blev bevilget; men der gaaer flere Maanedes hen, inden det skeer. Man indhenter nemlig dog Erklæringer, hvorved ikke alene Contoirerne men ogsaa de underordnede Embedsmænd sættes i Bevægelse, og efter et umaadeligt Skriveri kommer endelig den Resolution, som kunde have været givet strax, som f. Ex. i samme Form som et Postmærke. Bevillingen bliver ikke nægtet, men der gaaer to, tre Maanedes bort, en Masse Mennesker sættes i Bevægelse for at skrive frem og tilbage, og den Vedkommende, der faaer Bevillingen, gaaer maastee glip af det Aar, han kunde have faaet, naar Tiden ikke var gaaet saaledes bort. — Et lignende Forhold finder Sted med Hensyn til Matriculvæsenet. Jeg troer, at vi have ganske fortrinlige Landinspectorer; men man maa ikke troe, at de til Matriculvæsenet hørende Sager afgjøres af sagkyndige Folk, naar det kommer til Stykket. Nei, de afgjøres oppe i Contoirerne af Jurister, skjøndt man dog skulde troe, at Folk, som vare inde i disse specielle Forhold, ganske anderledes og hurtigere kunde sætte sig ind i sliche Sager end netop Jurister. — Efter min Anskuelse ligger altsaa Langsomheden i, at den, der engang er kommen ind i Contoirlivet, bliver der, medens andre Kræfter, som ere vante til det mere praktiske Liv, ikke komme derind. Gamle Baner blive ikke udryddede, men blive indgroede, og enhver Sag kunne Contoirerne lade ligge i en vis Tid. I store Sager er det klart, at der kan være Trang til at benytte denne Tid, men i smaa Sager, som ikke burde opholdes mere end een Dag, bliver denne Tid ogsaa ofte anvendt ganske uden Nytte. For disse efter min Anskuelse praktiske Ulemper, der hæfte ved Contoirlivet i Ministerierne, troer jeg virkelig ikke, at Embedsmændene i de samme Ministerier have et aabent Die, hvorimod Folk, som slet ikke ere inde i Specialiteten af, hvad der foregaaer, efter min Mening, snarere kunne see, at der er noget Forkeert deri; jeg troer ikke, at der fra de Embedsmænd, som have udarbejdet selve For-

slaget, kan komme Tanker frem, som gjøre det klart for dem, at der er Noget, som paa Grund af det praktiske Livs Krav burde ændres. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgfreds (Fenger) saa stærkt urgere, at disse Embedsmænd vare de eneste Sagkyndige, og de Eneste, som, hvis man tænkte sig en Comission nedsat, vilde have Indflydelse paa Sagen, troer jeg rigtignok, det gaaer med dette Spørgsmaal som med saa mange andre. Vil man f. Ex., naar man vil gjøre Forandring i Sagsførernæringen, spørge Procuratorerne, kjender man Svaret iforveien; vil man, naar man vil gjøre en Forandring i Quakalverlovgivningen, spørge Lægerne, kjender man ligeledes Svaret iforveien, og vil man, naar man vil gjøre Forandring i det geistlige Menigheds-system, spørge Bisperne, har man ogsaa Svaret. Vil man have en Forandring i Contoirerne og spørger vedkommende Embedsmænd beroppe, troer jeg virkelig, man faaer et eensidigt Svar; men vil man have en fuldstændig Overføgt over Alt, hvad der henhører til Ministeriernes Contoirer, ville vistnok andre Kræfter end netop Ministeriernes egne kunne virke gavnlige i denne Retning. — Ved et Par enkelte Punkter i Lovforslaget skal jeg tillade mig at dvæle nogle Diebliske. Hvad angaaer det meget omdebatterede Spørgsmaal om Departementschefers og Fuldmægtigers Nødvendighed, indseer jeg tilfulde, at der kan siges meget for Lundværligheden baade af den ene og af den anden Klasse, men det staaer klart for mig, at en i alle Contoirer gjenneemgaaende Trappestige af 3 Instanser af kongelige Embedsmænd, maa være en Uødvendighed, og det forekommer mig, at det Motiv, som den høitærede Minister har slaaet fast i de Bemærkninger, der ledsage Lovudkastet, netop paa en mærkelig Maade peger hen hertil, thi det seer noget besynderligt ud. Som Grund til at beholde Fuldmægtige som kongelige Embedsmænd er der nemlig sagt, at Skrivelser og Resolutioner, som affattes i Ministerierne, maatte være affattede paa en ganske anden nøjagtig og concis Maade end de Bestemmelser, der udgaae fra de underordnede Contoirer, men naar man har en lille Smule Kjendskab til hele dette Contoirliv, vil man finde, at det netop er en a